ടി.കെ ഉബൈദ്

ഖുർആൻ ബോധനം

1063

സൂറ - 34 / സബഅ്

സൂക്തം: 34 - 37

മക്കളെ സത്യവിശ്വാസികളും സംസ്കാരവും ധാർമിക ബോധവുമുള്ള സജ്ജനങ്ങളാക്കി വളർത്തുകയും സൽക്കർമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ ആ മക്കളിലൂടെ അല്ലാഹുവിനോട് കൂടുതൽ അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. മറിച്ചാണെങ്കിൽ മക്കൾ അവരെയും അവർ മക്കളെയും പരസ്പരം കൈപിടിച്ചു നയിക്കുന്നത് നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും കഥ ഇതുതന്നെയാണ്. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമനിഷ്ഠയും ദാരിദ്ര്യത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരീക്ഷണമായി കണ്ട് ക്ഷമയോടെ തരണം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികളാകട്ടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അക്ഷമരായി അല്ലാഹുവിനെ പഴിക്കുകയും അധാർമികമായ പരിഹാര മാർഗങ്ങളവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَمَآ أَرْسَلْنَا فِى قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَآ إِنَّا بِمَآ
أُرْسِلْتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ ﴿٣٤﴾

وَقَالُوا۟ نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَٰلًا وَأَوْلَٰدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾

34. നാം ഏതു നാട്ടിൽ മുന്നറിയിപ്പുകാരനെ അയച്ചപ്പോഴും അവിടത്തെ വരേണ്യവർഗം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശം തീർത്തും നിഷേധിക്കുന്നവർ തന്നെയാകുന്നു ഞങ്ങൾ എന്ന് ഘോഷിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല.

35. ഞങ്ങൾ പെരുത്ത് സമ്പത്തും സന്തതികളുമുള്ളവരാണെന്നും അതിനാൽ ഒരിക്കലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും വാദിക്കുകയും ചെയ്തു.

34,35

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ = ഒരു നാട്ടിൽ നാം അയച്ചിട്ടില്ല (ഏതു നാട്ടിൽ അയച്ചപ്പോഴും)

مِّن نَّذِيرٍ = ഒരു മുന്നറിയിപ്പുകാരനെ

إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا = അവിടത്തെ സുഖലോലുപർ, വരേണ്യ വർഗം പറഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ (ഘോഷിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല)

إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ = നിങ്ങൾ എന്തുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് ഞങ്ങൾ (കൊണ്ടുവന്ന സന്ദേശം)

كَافِرُونَ = (തീർത്തും) നിഷേധിക്കുന്നവർ തന്നെയാകുന്നു

وَقَالُوا = അവർ പറഞ്ഞു (വാദിക്കുകയും ചെയ്തു)

نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا = ഞങ്ങൾ സമ്പത്താലും സന്തതികളാലും പെരുത്തവരാണെന്നും

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ = ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല (അതിനാൽ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല) എന്നും

മുഴുവൻ മനുഷ്യരാശിയുടെയും മാർഗദർശകനായി നിയുക്തനായ മുഹമ്മദ് നബി(സ)ക്കും ശിഷ്യന്മാർക്കും സ്വന്തം നാട്ടുകാർ പോലും തള്ളിപ്പറയുന്നതിൽ വലിയ മനോവ്യഥയുണ്ടായിരുന്നു. ധിക്കാരികളും സമ്പന്നരുമായ ഖുറൈശികൾ അദ്ദേഹത്തെ നിസ്സങ്കോചം നിഷേധിക്കുകയും ആക്ഷേപിക്കുകയുമാണല്ലോ. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രവാചകനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്: നാട്ടിലെ സമ്പന്നരും സുഖലോലുപരുമായ അധികാരിവർഗം തള്ളിപ്പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതൊരു പുതുമയുള്ള കാര്യമൊന്നുമല്ല. പ്രവാചകന്മാരും സത്യപ്രബോധകരും ഏതു നാട്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴും അവിടത്തെ വരേണ്യവർഗം അവരെ തള്ളിപ്പറയുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ترف - ൽനിന്നുള്ളതാണ് مترفون. സുഖഭോഗ ജീവിതമാണ് ترف. സുഖഭോഗം അധികമാകുമ്പോൾ اترف ആകുന്നു. അതിൽനിന്നുള്ള ക്രിയ اترف. ഇതിന്റെ കർതൃവചനമാണ് مترفون. സുഖാഡംബരങ്ങളിൽ അതിരു കവിയുന്നതിനും സമ്പദ് സമൃദ്ധിയിൽ അഹങ്കരിച്ച് അധർമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനും اترف ഉപയോഗിക്കും. ഒരാൾ അതിസമ്പന്നതയാൽ ദുഷിക്കുന്നതിനും അഹങ്കരിക്കുന്നതിനും اترفه المالُ എന്നു പറയും.

പ്രവാചകന്മാർ ദൈവിക സന്ദേശവുമായി ആദ്യം സമീപിക്കുക പ്രദേശത്തെ വരേണ്യവിഭാഗത്തെയാണ്. സാധാരണക്കാരും ദരിദ്രന്മാരും അവരുടെ കീഴിലായിരിക്കുമല്ലോ. വരേണ്യവർഗം സത്യം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സാമാന്യജനം അവരെ പിന്തുടർന്നുകൊള്ളും. പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ സുഖാഡംബരങ്ങളെയും കൈയടക്കിവെച്ച അധികാരങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരാദർശവും സ്വീകരിക്കാൻ സാധാരണ ഗതിയിൽ വരേണ്യവർഗം തയാറാവുകയില്ല. തികഞ്ഞ ധാർഷ്ട്യത്തോടെ അവർ പ്രഖ്യാപിക്കും; ഏതൊരാദർശം സ്ഥാപിക്കാനാണോ നിങ്ങൾ നിയുക്തരായിരിക്കുന്നത് ആ ആദർശത്തെ ഞങ്ങൾ പൂർണമായി നിഷേധിക്കുന്നു. ധനമോഹമോ അധികാരമോഹമോ ആണ് നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തനി ഭ്രാന്തന്മാരാണ്. അതെന്തായാലും നിങ്ങൾ പറയുന്ന, ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വം, പ്രവാചകത്വം, പരലോകം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്ന ഞങ്ങളിവിടെ സമ്പന്നരും അധികാരികളുമായി വാഴുന്നതെങ്ങനെ? അവയുടെ പ്രചാരണത്തിനു വേണ്ടി അത്യധ്വാനം ചെയ്യുന്ന നിങ്ങൾ ദരിദ്രരും പീഡിതരുമായിത്തീരുന്നതെങ്ങനെ? നിങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ വല്ല സത്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ സംഭവിക്കേണ്ടത് നേരെ മറിച്ചാണല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ആദർശപ്രബോധനവും ധർമോപദേശങ്ങളും കേവലം മിഥ്യയാണെന്നതിന്റെയും ഞങ്ങൾ പാലിച്ചുവരുന്ന ആചാരവിശ്വാസങ്ങളാണ് യാഥാർഥ്യമെന്നതിന്റെയും വ്യക്തമായ തെളിവാണത്. ഇനി നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ ഒരു പരലോകമുണ്ടെങ്കിൽ, അവിടെയും ഞങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരായ വരേണ്യവിഭാഗം തന്നെയായിരിക്കും. ഞങ്ങളൊരിക്കലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടാനൊന്നും പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ വരേണ്യവർഗത്തിന്റെ തിട്ടൂരങ്ങൾക്കപ്പുറം ചിന്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള സാധാരണക്കാരും കീഴാളരും പ്രവാചകന്മാരെ എളുപ്പത്തിൽ തിരിച്ചറിയുന്നു. പ്രവാചക സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല. തങ്ങളുടെ മാനുഷികാവകാശങ്ങളും മഹത്വവും വകവെച്ചുതരുന്നതും ഐഹിക ജീവിതം സംസ്കരിക്കുന്നതും പരലോക ജീവിതം സൗഭാഗ്യകരമാക്കുന്നതുമായ ആദർശങ്ങളാണ് പ്രവാചകൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും ആദ്യം വിശ്വസിക്കുന്നതും അധികം വിശ്വസിക്കുന്നതും ദരിദ്ര വിഭാഗമാകും. ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഇബ്നുൽ മുൻദിറും മറ്റും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെ വായിക്കാം: മക്കയിൽ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാൾ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ വ്യാപാരത്തിനു പോയി. മറ്റേയാൾ നാട്ടിൽ തങ്ങി. പ്രവാചകൻ നിയുക്തനായപ്പോൾ ദേശാടകൻ, അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റേയാൾക്ക് എഴുതി. അയാൾ മറുപടി അയച്ചു: 'അധ:സ്ഥിതരും പാവങ്ങളും മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്നുള്ളൂ.' കത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കച്ചവടം മതിയാക്കി നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. നബി(സ)യെ സമീപിച്ചു എന്തൊക്കെയാണ് നിങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതെന്നന്വേഷിച്ചു. നബി(സ) കാര്യങ്ങളെല്ലാം അയാൾക്ക് വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. അയാൾ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ ദൈവദൂതനാണെന്ന് ഞാനിതാ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.'നബി(സ) അയാളോടു ചോദിച്ചു: 'അതെങ്ങനെ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും?' അയാൾ: 'അധ:സ്ഥിതരും പാവങ്ങളും പിന്തുടരാതെ ഒരു സത്യപ്രവാചകനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' പിന്നെ وَمَا أَرْسَلْنَا എന്ന ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചപ്പോൾ പ്രവാചകൻ ആ മനുഷ്യനെ വിളിച്ചുവരുത്തിയിട്ടു പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ പ്രസ്താവനയെ അല്ലാഹു സത്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.'

നിങ്ങൾ ഏതു ആദർശവുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെ ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു - إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ - എന്ന വാക്യം പ്രവാചകത്വത്തെ അവർ അംഗീകരിച്ചതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് പ്രവാചകന്മാരെ ദൈവദൂതന്മാരായി അംഗീകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുന്നു എന്നാണവർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ പ്രവാചകത്വത്തെ മൗലികമായിത്തന്നെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. വേദക്കാർ പ്രവാചകത്വത്തെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ചില പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ മാത്രമാണ് അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞത്. നിഷേധിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തെയും അവർ നിഷേധിച്ചു. ദൈവദൂതനെ ദൈവദൂതനായി അംഗീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ദൗത്യത്തെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ ലഭ്യമല്ല. അത് യുക്തിസഹമായ നിലപാടുമല്ല. നിങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, അഥവാ നിങ്ങൾക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന അവകാശവാദത്തെയും ഞങ്ങളെ പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ നിങ്ങളെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്ന തത്ത്വങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ തള്ളിക്കളയുന്ന എന്നാണ് ശരിയായ വചനതാൽപര്യം.

വരേണ്യവിഭാഗത്തിന് പ്രവാചകന്മാരോടുള്ള എതിർപ്പും അവരുന്നയിക്കുന്ന ന്യായങ്ങളും നേരത്തേ 2: 126,212; 6: 123; 7: 60,66,78,88,96; 9: 55, 69; 11: 27; 13: 26; 17: 16; 18: 34,43; 19: 73,77; 20: 131; 23: 24,33,37,46,47,55,61 സൂക്തങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം പ്രസ്തുത സൂക്തങ്ങൾക്കു താഴെ കാണുക. ●

36. പ്രവാചകൻ പറയുക: എന്റെ നാഥനാണ് അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് വിഭവങ്ങൾ വിപുലീകരിച്ചും പരിമിതപ്പെടുത്തിയും കൊടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ അധിക മനുഷ്യരും യാഥാർഥ്യം അറിയുന്നില്ല.

قُلْ إِنَّ رَبِّى يَبْسُطُ ٱلرِّزْقَ لِمَن يَشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلَـٰكِنَّ أَكْثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

36

قُلْ = (പ്രവാചകൻ) പറയുക إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ = എന്റെ നാഥനാണ് വിഭവങ്ങൾ വിപുലീകരിക്കുന്നത്

لِمَن يَشَاءُ = അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَيَقْدِرُ = പരിമിതമാക്കുന്നതും (മിതപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്നതും)

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ = എന്നാൽ അധിക മനുഷ്യരും لَا يَعْلَمُونَ = (യാഥാർഥ്യം) അറിയുന്നില്ല

സമ്പദ് സമൃദ്ധിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും അല്ലാഹു തങ്ങളോട് സംപ്രീതനാണെന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവാണെന്നും, പരലോകമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയും ഈ ലോകത്തെന്നപോലെ തങ്ങൾ അവന്റെ ഇഷ്ടജനമായിരിക്കുമെന്നും വാദിക്കുന്നവർക്കുള്ള മറുപടിയാണിത്: ഞാൻ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതും നിങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതുമായ എന്റെ വിധാതാവ് തന്നെയാണ് ചിലർക്ക് സമ്പത്ത് വർധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും ചിലർക്ക് ചുരുക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും. സമ്പത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറവിന് അവൻ ചില നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധാരണ ഗതിയിൽ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് സമ്പത്ത് വർധിക്കുന്നു. അല്ലാത്തവർക്ക് കുറഞ്ഞുപോകുന്നു. ചിലപ്പോൾ സാമ്പത്തിക വികാസത്തിന്റെ ഉപാധികളെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടാലും സമ്പത്ത് വളരുന്നില്ല. വളക്കൂറുള്ള മണ്ണിൽ അനുയോജ്യമായ വിത്തുവിതച്ച് വേണ്ടവണ്ണം പരിപാലിച്ചാൽ നല്ല വിളവുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ നല്ല വിളവുണ്ടായാലും ഒരു കൊടുങ്കാറ്റോ പ്രളയമോ തീക്കാറ്റോ കീടങ്ങളോ വന്ന് എല്ലാം നശിപ്പിക്കാം. ചിലർക്ക് കാര്യമായ അധ്വാനമൊന്നും കൂടാതെ തന്നെ അവർ പോലും വിചാരിക്കാത്ത വഴിയിലൂടെ ധാരാളം സമ്പത്തുണ്ടാകുന്നു. ഭൗതികോപാധികളെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടാലും ആത്യന്തികമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഛയെ ആശ്രയിച്ചാണ് (لِمَن يَشَاءُ) സമ്പന്നതയും ദാരിദ്ര്യവും നിലകൊള്ളുന്നത്. അതും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് അവൻ നിശ്ചയിച്ച വ്യവസ്ഥയുടെ- പ്രകൃതിയുടെ- ഭാഗം തന്നെയാണ്. പ്രകൃതി അതിന്റെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സമ്പത്ത് വർധിക്കുന്നത് സമ്പന്നനോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രീതിയുടെയോ ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാക്കുന്നത് ദരിദ്രനോടുള്ള അപ്രീതിയുടെയോ ലക്ഷണമല്ല. പക്ഷേ അധികമാളുകളും ഈ യാഥാർഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, സുഭിക്ഷതയെ സ്വന്തം സാമർഥ്യത്തിന്റെയും കഴിവിന്റെയും മഹത്വത്തിന്റെയും ഫലമായും ദൈവം തങ്ങളിൽ പ്രസാദിച്ചതിന്റെ തെളിവായും ദാരിദ്ര്യത്തെ ദരിദ്രരുടെ നികൃഷ്ടതയുടെയും ക്ഷുദ്രതയുടെയും ദൈവം അവരോടു കോപിച്ചതിന്റെയും ലക്ഷണമായും കാണുകയാണ്. ഈ ധാരണയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ആളുകളുടെ സമൃദ്ധിയുമായും ദാരിദ്ര്യവുമായും ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ സൂക്തം പ്രസ്താവിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന തത്ത്വം നേരത്തേ 13: 26; 17: 30; 28: 82; 29: 62; 30: 37 സൂക്തങ്ങളിലും പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ●

37. നിങ്ങളുടെ മുതലും മക്കളും നിങ്ങളെ നമ്മുടെ സ്നേഹാദരവിലേക്കടുപ്പിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. പക്ഷേ, സത്യധർമങ്ങളംഗീകരിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങളാചരിക്കുകയും ചെയ്തവരുണ്ടല്ലോ, അക്കൂട്ടർക്ക് തീർച്ചയായും അവരാചരിച്ച കർമങ്ങളുടെ പേരിൽ ഇരട്ടി കർമഫലം ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു. ഉന്നത സൗധങ്ങളിൽ നിർഭയരായി വാഴുന്നവരാണവർ.

وَمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَـٰدُكُم بِٱلَّتِى تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰٓ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَأُو۟لَـٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ ٱلضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا۟ وَهُمْ فِى ٱلْغُرُفَـٰتِ ءَامِنُونَ ﴿٣٧﴾

37

وَمَا أَمْوَالُكُمْ = നിങ്ങളുടെ മുതലുകൾ അല്ല وَلَا أَوْلَادُكُم = നിങ്ങളുടെ മക്കളും അല്ല

بِالَّتِي تُقَرِّبُكُم = നിങ്ങളെ അടുപ്പിക്കുന്നത് (ന്ന കാര്യം)

عِندَنَا = നമ്മുടെ അടുക്കൽ (നമ്മുടെ) زُلْفَى = ഒരടുപ്പം (സ്നേഹാദരവിലേക്ക്)

إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا = പക്ഷേ, സത്യധർമങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങളാചരിക്കുകയും ചെയ്തവർ (ഉണ്ടല്ലോ)

فَأُولَئِكَ لَهُمْ = അക്കൂട്ടർക്ക് തീർച്ചയായും ഉണ്ട് (ലഭിക്കുന്നതാകുന്നു)

جَزَاءُ الضِّعْفِ = ഇരട്ടികളുടെ (ട്ടികളായ) പ്രതിഫലം بِمَا عَمِلُوا = അവരാചരിച്ച കർമങ്ങളുടെ പേരിൽ

وَهُمْ = അവർ فِي الْغُرُفَاتِ = ഉന്നത സൗധങ്ങളിൽ آمِنُونَ = നിർഭയർ (നിർഭയരായി വാഴുന്നവരും)

സമ്പത്തും സന്തതികളും വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. ആ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ പ്രയോജനം പക്ഷേ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ മാത്രമാണ്. സമ്പത്തും സന്തികളും മാത്രമല്ല, മനുഷ്യൻ നേടുന്ന ഭൗതിക വിഭവങ്ങളെല്ലാം ഈ ലോകത്ത് മാത്രം താൽക്കാലിക പ്രയോജനം ചെയ്യുന്ന ചരക്കുകളാണ് - وَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചി

ട്ടുള്ളതെന്തും കേവലം ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ വിഭവങ്ങളും അലങ്കാരങ്ങളുമാകുന്നു. ആത്മീയോൽക്കർഷവുമായോ ദൈവസാമീപ്യവുമായോ അതിന് ബന്ധമില്ല. ഒരുവന്റെ പണമോ സമ്പത്തോ അവനെ അല്ലാഹുവുമായി അടുപ്പിക്കുന്നില്ല. പണത്തിന്റെയും കുടുംബബലത്തിന്റെയും പേരിൽ അല്ലാഹു ആരെയും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുമില്ല. അതുപോലെ ഒരുവന്റെ ദാരിദ്ര്യവും മക്കളില്ലായ്മയും അവനെ അല്ലാഹുവിൽനിന്നകറ്റുന്നില്ല. ദരിദ്രന്മാരെ അവഗണിക്കുന്നുമില്ല.

بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا എന്ന വാക്യത്തിനുതന്നെ 'നിങ്ങളെ നമ്മോടടുപ്പിക്കുന്നവ' എന്ന അർഥമുണ്ട്. അതിനു ശേഷം പറയുന്ന زُلْفَىٰ അടുപ്പം, മമത, പരിഗണന, സ്ഥാനം തുടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ വഹിക്കുന്നു. زلفة ആണിതിന്റെ അസൽ രൂപം. رجعة- നെ رُجْعَىٰ ആക്കുന്നതുപോലെ زلفة - നെ زُلفى ആക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഒട്ടും അടുപ്പിക്കുന്നില്ല എന്ന അർഥത്തിലാവാം تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ എന്നു പറഞ്ഞത്. പരിഗണനയുടേതും പ്രീതിയുടേതുമായ അടുപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല എന്നുമാവാം താൽപര്യം. ആ ആശയത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതാണ് സന്ദർഭം.

മനുഷ്യനെ അല്ലാഹുവിനോട്, അവന്റെ കാരുണ്യത്തിലേക്കും പരിഗണനയിലേക്കും അടുപ്പിക്കുന്ന സംഗതി സത്യധർമങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസവും അതിന്റെ താൽപര്യമായി ചെയ്യുന്ന സൽക്കർമങ്ങളും മാത്രമാണ്. അത്തരം ആളുകൾക്ക് അവൻ കനത്ത കർമഫലം നൽകുന്നു. അവർ സ്വർഗീയ ഭവനങ്ങളിൽ എന്നെന്നും നിർഭയരായി വസിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ധാരാളം മുതലും മക്കളുമുള്ളവരായതിനാൽ ഒരിക്കലും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല -نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ- എന്ന വരേണ്യവർഗത്തിന്റെ വിചാരം കേവലം വ്യാമോഹമാകുന്നു. ....إِلَّا مَنْ എന്ന വാക്യത്തിലെ إِلَّا പക്ഷേ لكن -ന്റെ അർഥത്തിലുള്ളതാണ്. നിങ്ങളുടെ മുതലും മക്കളും നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിഗണനയോടും കാരുണ്യത്തോടും അടുപ്പിക്കുന്നില്ല, പക്ഷേ സത്യധർമങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങളാചരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് അവർ അർഹിക്കുന്ന കർമഫലം നൽകുന്നു എന്നർഥം. മറ്റൊരർഥം മുതലും മക്കളും നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിനോടടുപ്പിക്കുന്നില്ല, നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങളാചരിക്കുകയും ചെയ്തവരെയൊഴിച്ച്. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മുതലും മക്കളും അവരെ അല്ലാഹുവിനോടടുപ്പിക്കുകയും അല്ലാഹു അവരുടെ കർമങ്ങൾക്ക് അർഹമായ പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും. جَزَاءُ الضِّعْفِ -ലെ ضِعْفٌ മൗലികമായി തുല്യതയാണ്. അതനുസരിച്ച് കർമത്തിനൊത്ത പ്രതിഫലമാണ് ضِعْف . അതിന് ഇരട്ടി എന്നും ഇരട്ടികൾ എന്നും അർഥമുണ്ട്. ഇരട്ടികളാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതനുസരിച്ച് അവരുടെ കർമം ഭൗതിക വീക്ഷണത്തിൽ അർഹിക്കുന്നതിന്റെ എത്രയോ ഇരട്ടി പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നാകുന്നു ആശയം. ഭൗതികലോകത്ത് സമ്പത്തും സന്തതികളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും മറ്റു സൗഭാഗ്യങ്ങളും എത്ര പെരുത്തുണ്ടായാലും ഏതു നിമിഷവും നഷ്ടപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഏതു ഭൗതിക നേട്ടത്തിന്റെയും ഉടമകൾ സദാ അതിന്റെ നഷ്ടം ആശങ്കിക്കുന്നവരും സംരക്ഷണത്തിൽ വ്യഗ്രതയുള്ളവരുമായിരിക്കും. പരലോകത്ത് മഹാനേട്ടങ്ങളാർജിച്ചവർ ഒരിക്കലും അവയുടെ നഷ്ടം ഭയപ്പെടുകയോ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ബദ്ധപ്പെടുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അക്ഷയവും അന്യൂനവുമായി അനന്തകാലം നിലനിൽക്കുന്നതാണ് പാരത്രിക നേട്ടങ്ങൾ. ഇതാണ് آمِنُونَ എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മുതലും മക്കളും മ്ലേഛമാണെന്നോ പാരത്രിക വിജയത്തിന് വിഘാതമാണെന്നോ അല്ല ഇവിടെ പറയുന്നത്; പ്രത്യുത മുതലും മക്കളും ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ടുമാത്രം ആർക്കും ദൈവസാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നു മാത്രമാണ്. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവുമാണ് ദൈവസാമീപ്യത്തിനുള്ള ഒരേയൊരു മാധ്യമം. അതുണ്ടെങ്കിൽ സമ്പന്നന്മാർക്കും സന്തതികളേറിയവർക്കും ദൈവസാമീപ്യം നേടാം. ദൈവമാർഗത്തിലും ധർമകാര്യങ്ങളിലും ചെലവഴിക്കാനും അവിഹിതമായ ധനാഗമമാർഗങ്ങളിൽനിന്നും ധൂർത്തിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കാനും സത്യവിശ്വാസം സമ്പന്നനെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. അതനുസരിക്കുമ്പോൾ - സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ - അയാൾ അല്ലാഹുവിനോടടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. സമ്പത്ത് ദൈവമാർഗത്തിലും പാവങ്ങളെയും പട്ടിണിക്കാരെയും സഹായിക്കാനും ചെലവഴിക്കാതെ കുന്നുകൂട്ടി വെക്കുന്നവരും അവിഹിതമായ ധനാഗമമാർഗങ്ങളവലംബിക്കുകയും ധൂർത്തിലും ദുർവ്യയത്തിലും ആറാടുകയും ചെയ്യുന്നവരെ അവരുടെ ധനം അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് നരകത്തിലേക്കാണ്. മക്കളെ സത്യവിശ്വാസികളും സംസ്കാരവും ധാർമിക ബോധവുമുള്ള സജ്ജനങ്ങളാക്കി വളർത്തുകയും സൽക്കർമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ ആ മക്കളിലൂടെ അല്ലാഹുവിനോട് കൂടുതൽ അടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. മറിച്ചാണെങ്കിൽ മക്കൾ അവരെയും അവർ മക്കളെയും പരസ്പരം കൈപിടിച്ചു നയിക്കുന്നത് നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും. ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും കഥ ഇതുതന്നെയാണ്. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമനിഷ്ഠയും ദാരിദ്ര്യത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ പരീക്ഷണമായി കണ്ട് ക്ഷമയോടെ തരണം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. അവിശ്വാസികളാകട്ടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ അക്ഷമരായി അല്ലാഹുവിനെ പഴിക്കുകയും അധാർമികമായ പരിഹാര മാർഗങ്ങളവലംബിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സമ്പത്തിൽ മതിമറക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ നികൃഷ്ടമാണ് ദാരിദ്ര്യത്തിൽ മതിമറക്കുന്നതും. ●